

Sygn. akt V CSK 285/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Ł. K.

przeciwko R. K.

przy uczestnictwie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w K.

o unieważnienie małżeństwa,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Wymienione, kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia i jego kognicja na tym etapie postępowania kasacyjnego nie obejmuje oceny zasadności samych podstaw skargi kasacyjnej.

Powód, jak wynika z wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Analiza treści tego wniosku i jego uzasadnienia nie daje jednak podstaw do stwierdzenia, że wymieniona przez skarżącego przesłanka w sprawie wystąpiła. Zwrócić należy, bowiem uwagę, że z oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej mamy do czynienia wówczas, gdy trafność zarzutów skargi jest dostrzegalna od razu, na pierwszy rzut oka, bez przeprowadzania wnikliwej analizy. Chodzi, więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 197/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Taka sytuacja w sprawie nie ma miejsca. Wypada w szczególności zwrócić uwagę, że Sąd Apelacyjny zaaprobował ustalenia Sądu pierwszej instancji, iż pozwana co prawda w chwili zawarcia małżeństwa była dotknięta chorobą psychiczną, jednakże choroba ta nie zagrażała małżeństwu ani zdrowiu przyszłego potomstwa, nie arbitralnie ale korzystając z dowodu z opinii biegłego. Powód w skardze kasacyjnej zakwestionował prawidłowość przeprowadzenia dowodu z tej opinii i wskazał na potrzebę jej uzupełnienia. Jednakże, skoro stosowne wnioski

dowodowe powód zawarł już w apelacji, a postanowienie Sądu Apelacyjnego je oddalające zapadło na rozprawie, przy czym obecny na tej rozprawie pełnomocnik skarżącego nie zgłosił zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. do protokołu rozprawy, to niemożliwe jest powoływanie się na ten zarzut w skardze kasacyjnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013 r. I CSK 713/12, nie publ.). Jednocześnie podkreślić należy, iż w procesie o unieważnienie małżeństwa sąd stwierdza, że małżeństwo zostało ważne także wtedy, gdy stan zdrowia małżonka dotkniętego chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym, w chwili zawierania małżeństwa, nie zagrażał małżeństwu ani zdrowiu przyszłego potomstwa (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2002 r., III CZP 7/02, OSNC 2003, nr 1, poz. 1).

W świetle powyższego, nie stwierdzając przy tym wystąpienia nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. i w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 oraz § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

[aw]